

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.37.155/2012/7.szám

A Kúria a dr. Galambos L. Eszter Ügyvédi Iroda, dr. Galambos L. Eszter ügyvéd által képviselt I.r.,
a Török & Asztalos Ügyvédi Iroda, dr. Asztalos Éva ügyvéd által képviselt II.r. felperesnek,
a dr. U.K.jogtanácsos által képviselt alperes ellen,
közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. október 11. napján kelt 8.K.27.838/2010/9. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 10. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Pest Megyei Bíróság által hozott 8.K.27.838/2010/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg külön-külön az I. és II. r. felpereseknek 25.000 (azaz huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az L.Kft. bányavállalkozó A. külterületére szóló homok és kavics ásványi nyersanyag kutatási műszaki üzemi tervet nyújtott be a B.-i Bányakapitányságra. A Bányakapitányság BBK. 1589/2/2010. számú 2010. április 19-én kelt határozatával elfogadta a kutatási műszaki üzemi tervet.

A II.r. felperes fellebbezése alapján a másodfokon eljáró alperes 802/6/2010. számú 2010. szeptember 21-én kelt határozatával részben megváltoztatta az elsőfokú határozatot. A határozat 1. pontjában felsorolt ingatlanokra engedélyezte a kutatási tevékenységet.

A felperesek keresetet terjesztettek elő és kérték az alperesi határozat hatályon kívül helyezését arra hivatkozva, hogy a határozat sérti a közigazgatási eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72.§ (1) bekezdés db) pontjában foglaltakat, mert a rendelkező része nem tartalmazza a szakhatóságok megnevezését és állásfoglalását. Kijelentették, hogy az egyes ingatlanok védett területek, országos jelentésű védettséget élveznek. Egyes helyi jelentőségű védett természeti területek vonatkozásában a kutatási tevékenység engedélyezéséhez szakhatósági állásfoglalásra lett volna szükség, amely nem állt rendelkezésre.

Hivatkoztak továbbá arra is, hogy a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Btv.) valamint a Btv. végrehajtásáról szóló 203/1998. (XII.19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) rendelkezései szerint a bányavállalkozónak kutatási műszaki üzemi terv jóváhagyása iránti kérelméhez mellékelni kell az ingatlanok tulajdonosával előzetesen megkötött ügyvéd által ellenjegyzett megállapodást. A tervet az ingatlantulajdonosok hozzájárulása nélkül hagyta jóvá a hatóság.

A Pest Megyei Bíróság 8.K.27.838/2010/9. számú ítéletével a felperesek kereseti kérelmének helyt adott, mert az alperes 802/6/2010. számú határozata rendelkező részében nem tartalmazza mindazokat az előírásokat, amelyek kellenek a kutatási tevékenység engedélyezéséhez.

Az ítélet szerint az alperes 802/6/2010. számú határozatának rendelkező része nem tartalmazza a másodfokú eljárás során megkeresett szakhatóságok állásfoglalásának rendelkező részét, ami sérti a Ket. 72.§-ának (2) bekezdés db) pontját. A megyei bíróság szerint az I.r. felperes által csatolt tulajdoni lap másolat és a helyi építési szabályzat természetvédelmi területekre vonatkozó terv lapjai alapján megállapítható, hogy a kutatási tevékenységgel érintett területek részben helyi védettség alá, részben országos jelentőségű védettség körébe tartoznak, ezért a 267/2006. (XII.20.) Korm. rendelet 3.sz. mellékletének 12. pontja szerint a települési önkormányzat jegyzőjének megkeresése szükséges.

A jogerős ítélet megállapította továbbá, hogy az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Etv.) 78. § (2) bekezdése szerint az erdészeti hatóság előzetes engedélye szükséges az erdő művelési ágú ingatlanok igénybevétele esetén.

A megyei bíróság kitért arra is, hogy a kutatási tevékenység, amelyre a Vhr. 6/C §-ának rendelkezései irányadók, a Btv. 27.§-a szerinti bányászati tevékenységnek minősül. A Btv. 27.§-ának (4) bekezdésében előírt ingatlan-tulajdonosok hozzájárulására vonatkozó rendelkezést az alperes 802/6/2010. számú határozatának rendelkező

része nem tartalmaz.

A megyei bíróság az alperes 802/6/2010. számú határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte és a B.-i Bányakapitányságon új eljárásra kötelezte. Az elsőfokú bíróság szerint a megismételt eljárásban tisztázni kell, hogy a bányavállalkozó kérelmében megjelölt ingatlanok közül mely ingatlanok tartoznak a helyi, vagy országos jelentőségű védett területek körébe, amelyhez képest szükséges a szakhatósági állásfoglalás beszerzése. Tisztázni kell továbbá, az ingatlanok művelési ágát, az erdő művelési ág esetén a kutatási tevékenység engedélyezése iránti eljárásra irányadó az Etv. 78.§-ának (2) bekezdése. A kutatási műszaki üzemi terv elfogadása esetén a határozat rendelkező részének tartalmaznia kell a tevékenység végzéséhez szükséges valamennyi feltételt, figyelemmel a Btv. 27.§-ának (4) bekezdésében meghatározott igénybevételi jogosultság igazolására is.

A jogerős ítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.

A felülvizsgálati kérelem szerint a Btv. 26.§-ának (2) bekezdése alapján a kutatás során is megvalósulhat feltárás, illetve kitermelés, ezért a Btv. 2.§-ában foglalt termőföld, és tulajdon védelmének érvényesülését maga a bányahatóság is fontosnak tartja.

A felülvizsgálati kérelemben foglalt alperesi álláspont szerint a bányavállalkozó köteles a kutatási tevékenységgel érintett ingatlan tulajdonát, kezelőjét, használóját legalább 8 nappal a tevékenység megkezdése előtt előzetesen értesíteni, és a kutatást csak olyan ingatlanon végezheti, amelyre igénybevételi jogosultságot szerzett. Az igénybevételi jogosultság az alperesi értelmezés szerint is az ingatlan-tulajdonossal történő megállapodást jelenti. Megítélése szerint azonban nem feltétlenül jelenti ez azt, hogy a kutatási műszaki üzemi tervet engedélyező határozat meghozatalát megelőzően kellene a bányavállalkozó és az ingatlan-tulajdonos közötti megállapodást megkötni és azt a határozathoz mellékelni. Megítélése szerint helyesen hozta meg a bányahatóság a határozatát, amikor az igénybevételi jogosultság igazolására az ingatlan-tulajdonossal történő megállapodásra az indokolási részben tért csak ki.

Az alperes véleménye szerint a Btv., valamint a Vhr. rendszertani értelmezése alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy a Btv. 27.§-ának (4) bekezdése, valamint az azt kitöltő Vhr. 13.§-a a kutatási műszaki üzemi tervre történő alkalmazása kizárt, amelynek következtében a Pest Megyei Bíróság ítélete jogszábálysértő.

Az alperes mindezekén túl kiemelte, hogy a Btv. 22.§-ának (3) bekezdése értelmében a kutatási tevékenység az (1) bekezdésben meghatározott feltételen túlmenően csak jóváhagyott kutatási

műszaki üzemi terv alapján kezdhető meg. A kutatási műszaki üzemi tervet a bányafelügyelet hagyja jóvá. Minderre tekintettel a kutatás engedélyezésére a kutatási műszaki üzemi terv jóváhagyása szolgál, amelyet a Btv. 22. § (3) bekezdése nevesít, viszont e rendelkezés nem hivatkozik a Btv. 27.§-ának alkalmazhatóságáról. Ezt támasztja alá az is, hogy a kutatási műszaki üzemi terv és a feltérési kitermelési műszaki üzemi terv (Btv. 23. §) részletszabályai is különbözőek. Figyelemmel arra, hogy a Btv. 27.§-ának (4) bekezdésében foglaltak alkalmazása kutatási műszaki üzemi terv esetén az alperes álláspontja szerint kizárt, ezért nincs is szükség az igénybevétel előzetes igazolására.

Az I.r. felperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő. Előadta, hogy a Btv. 27.§ (4) bekezdése a Btv. III. a bányászati tevékenység gyakorlásának általános szabályai megnevezésű részben található. A bányászati tevékenység gyűjtőfogalmába - a Btv. 49.§ 4. pontja - szerint a kutatás is beletartozik. A törvény harmadik részében a műszaki üzemi terv címszó alatt a Btv. 27.§ (1) bekezdése kimondja: a bányászati tevékenységet jóváhagyott műszaki üzemi terv szerint kell végezni. Ez alapján egyértelmű, hogy a 27.§ (1) bekezdés alkalmazásában a Btv. 49.§ 4. pontjában meghatározott kutatási tevékenységet is érteni kell.

A felülvizsgálati ellenkérelem szerint tekintettel arra, hogy a Btv. a tulajdon védelmének biztosítását már a törvény 2.§-ában általános jelleggel kimondja, továbbá a Btv., valamint a Vhr. valamennyi rendelkezése részletes szabályokat fogalmaz meg a tulajdonjog, mint alapvető emberi jog védelmére (a 2.§ keretszabályának kitöltéseként), ezért az alperes által hozott határozat rendelkező részének kellett volna tartalmaznia az ingatlanok kutatási célú használatára vonatkozó rendelkezéseket. A közigazgatási határozat rendelkező és indokolási részének összhangban kell állnia, kötelezést csak a rendelkező rész tartalmazhat.

Az ügyben a II.r. felperes is felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be.

Véleménye szerint a támadott ítélet részletesen kifejtette, hogy a Btv. 2.§-a szerint a törvény hatálya alá tartozó tevékenységeket csak a tulajdon védelme érvényesülésének biztosításával szabad végezni. A Btv. 27.§-a szerint a kutatási tevékenység is bányászati tevékenységnek minősül, és ennek megfelelően a kutatási műszaki üzemi tervet engedélyező határozatra is e §-ban meghatározottak az irányadóak, hiszen abban olyan általános feltételek fogalmazódnak meg, amelyek valamennyi műszaki üzemi tervre egyaránt vonatkoznak, így a kutatási műszaki üzemi tervre is. Ennek megfelelően a Btv. 27.§-ának (4) bekezdése értelmében a műszaki üzemi tervet a bányafelügyelet az ingatlan-igénybevételi üzemtervre figyelemmel csak akkor hagyja jóvá, ha a bányavállalkozó a műszaki üzemi

tervben meghatározott bányászati tevékenységekkel érinteni tervezett ingatlanokra vonatkozóan igénybevételi jogosultságát igazolta. A bányafelügyelet az igénybevételi jogosultság igazolásának hiányában nem hagyhatja jóvá arra a területre a kutatási műszaki üzemi tervet, amelyre vonatkozóan nem szerezte be az ingatlan tulajdonosával kötött, ügyvéd által ellenjegyzett megállapodást. A II.r. felperes ellenkérelmében kifejtette, hogy ha az alperesi határozat rendelkező része nem tartalmazná a Btv. 27.§-ának (4) bekezdésében előírt hozzájárulásra vonatkozó rendelkezést, úgy a bányavállalkozó megállapodás hiányában a műszaki üzemi tervet engedélyező határozat alapján a kutatás végzéséhez, annak befejezéséig a Btv. 38.§ (3) bekezdése értelmében az ingatlan használatára szolgálat alapítását igényelhetné. Nyilvánvaló, hogy a bányavállalkozó ezen igénye az ingatlan rendeltetésszerű használatát akadályozná és a tulajdonosi jogokat korlátozná. Ez a korlátozás ellentétes lenne a Btv. szellemével és 2.§-ával, a tulajdon védelmének biztosítása elvével.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálattal támadott ítéletben megállapított jogszabálysértés alapján a megismételt eljárásban három kérdést kell tisztázni.

Egyrészt azt, hogy a bányavállalkozó kérelmében megjelölt ingatlanok közül mely ingatlanok tartoznak a helyi, vagy országos jelentőségű védett területek körébe, amelyhez képest szükséges a szakhatósági állásfoglalás beszerzése.

Másrészt tisztázni kell az ingatlanok művelési ágát, az erdő művelési ág esetén a kutatási tevékenység engedélyezése iránti eljárásra az Etv. 78.§-ának (2) bekezdését kell alkalmazni.

Harmadrészt a kutatási műszaki üzemi terv elfogadása esetén a határozat rendelkező részének tartalmaznia kell a tevékenység végzéséhez szükséges valamennyi feltételt, figyelemmel a Btv. 27.§-ának (4) bekezdésében meghatározott igénybevételi jogosultság igazolására is.

A felülvizsgálati kérelem e harmadik kérdést érintette, így a Kúria csak e körben folytatta le eljárását. A felülvizsgálat során eldöntendő kérdés, hogy a közigazgatási határozatok meghozatala idején hatályban volt Btv. alapján a kutatási műszaki üzemi tervre vonatkoznak-e a Btv. 27. §-ában szabályozott műszaki üzemi tervre irányadó szabályok. Ha igen, további kérdés, hogy a Btv. 27. § (4) bekezdésében foglalt azon rendelkezés, amely az ingatlanra vonatkozó igénybevételi jogosultság igazolását írja elő, jelenti-e azt, hogy az ingatlan-tulajdonosok hozzájárulása a kutatási műszaki üzemi terv jóváhagyásának feltétele.

A Btv. 27. § (1) bekezdése értelmében a bányászati tevékenységet jóváhagyott műszaki üzemi terv szerint kell végezni. A (2) bekezdés kimondja, hogy a műszaki üzemi tervet a műszaki-biztonsági, az egészségvédelmi, a tűzvédelmi szabályok és az ásványvagyon-gazdálkodási, a vízgazdálkodási, valamint a környezet-, természet- és tájvédelmi követelmények figyelembevételével úgy kell elkészíteni, hogy az biztosítsa az élet, az egészség, a felszíni és a föld alatti létesítmények, valamint a mező- és erdőgazdasági rendeltetésű földek megóvását, a bányakárok, a környezeti-természeti károk lehetséges megelőzését, illetve csökkentését, továbbá a tájrendezés teljesítését. A Btv. 27. § (4) bekezdése értelmében pedig a műszaki üzemi tervet a bányafelügyelet a (2) bekezdésben meghatározott szempontokra és az ingatlan-igénybevételi ütemtervre figyelemmel akkor hagyja jóvá, ha a bányavállalkozó a műszaki üzemi tervben meghatározott bányászati tevékenységekkel érinteni tervezett ingatlanokra vonatkozóan igénybevételi jogosultságát igazolta.

A Btv.-nek a közigazgatási határozatok meghozatalakor hatályban volt 27. § (1) bekezdése valamennyi bányászati tevékenységre előírja a műszaki üzemi terv készítését. A Btv. V. részébe foglalt fogalommeghatározások 49. § 4. pontja értelmében: „Bányászat (bányászati tevékenység): ásványi nyersanyagok kutatása, feltárása és kitermelése, az e tevékenységek során keletkező hulladékok kezelése, valamint az ásványvagyon-gazdálkodás.” A Btv. 27. (1) bekezdése és a 49. § 4. pontja összevetése alapján megállapítható, hogy a bányászati tevékenységbe a kutatási tevékenység „ásványi nyersanyagok kutatása” is beletartozik, amelyből következően kutatási tevékenységhez is szükséges a műszaki üzemi terv elkészítése. Ezáltal a Btv. 27. § -ában foglalt műszaki üzemi terv szabályai a kutatási tevékenységre is vonatkoztak [így a Btv. 27. § (4) bekezdése is]. Ezt támasztja alá a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.842/2009/21. számú ítélete is, amely a kutatási jog adományozásáról szóló határozat ingatlantulajdonosok részére történő kézbesítése elmaradásának törvényellenessége felől döntött.

Nem megalapozott alperes felülvizsgálati kérelmébe foglalt azon álláspontja, amely szerint a kutatási tevékenységre - figyelemmel a Btv. 22. §-ára - a 27. § (4) bekezdése nem irányadó. A Btv. 22. §-a a kutatás engedélyezéséről szól. Az alperes helyesen állapította meg, hogy amíg a Btv. 23. § (2) bekezdése a feltárás, kitermelés és a meddőhányó hasznosításának engedélyezése körében akként rendelkezik, hogy „Az ásványi nyersanyag feltárását és kitermelését, valamint a meddőhányó hasznosítását a bányafelügyelet a műszaki üzemi terv (27. §) jóváhagyásával engedélyezi...” ,addig a 22. §-ban ilyen szakasszerű visszautalás (a 27. §-ra) nincs. Ugyanakkor a 22. § (3) bekezdése kimondja: „A kutatási tevékenység az (1) bekezdésben meghatározott feltételen túlmenően csak

jóváhagyott kutatási műszaki üzemi terv alapján kezdhető meg. A kutatási műszaki üzemi tervet a bányafelügyelet hagyja jóvá." A műszaki üzemi tervre irányadó 27. § valamennyi bányászati tevékenységhez szükséges műszaki üzemi tervre vonatkozik, így a kutatásra is. Ki kell emelni továbbá, hogy a Btv. 27. §-ához kapcsolódó Vhr. 13. § (3) bekezdése a kutatási tevékenységet kifejezetten fel is sorolja. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Btv. 22. §-a nem zárja ki a 27. § alkalmazhatóságát.

A Btv. 27. § (4) bekezdése a műszaki üzemi terv bányafelügyeleti jóváhagyásához köti, hogy a bányavállalkozó a bányászati tevékenységgel érinteni tervezett ingatlanokra vonatkozóan igénybevételi jogosultságát igazolja. Az alperes álláspontja szerint e rendelkezés nem azt jelenti, hogy az alperesi műszaki üzemi tervet engedélyező határozat meghozatalát megelőzően kellene a bányavállalkozó és az ingatlan tulajdonos közötti megállapodást megkötni, s azt a határozathoz mellékelni a határozat meghozatalának feltételeként, hanem azt, hogyha a bányavállalkozó a kutatási tevékenységgel érintett ingatlan tulajdonosaival (használóval) nem állapodott meg az ingatlan igénybevételéről, akkor az igénybevétel lehetősége tekintetében rendelkezni kell.

A Vhr. 6/C. § (1) bekezdése értelmében a kutatási tevékenységet jóváhagyott kutatási műszaki üzemi terv szerint kell végezni. A 6/C. § (2) bekezdése kimondja, hogy a kutatási műszaki üzemi terv szöveges részből és a külön jogszabályban meghatározott tervtérképből áll. A terv szöveges részének a 6/C. § (2) bekezdés i) pontja szerint tartalmaznia kell a kutatási létesítményekkel érintett ingatlanok ingatlan-nyilvántartási azonosítását és -szilárdásványok esetében - ezen ingatlanok tulajdonosainak (vagyonkezelőinek, használóinak) név- és címjegyzékét. Az alperes szerint e szabályok között nem szerepel a tulajdonosokkal történő megállapodáson alapuló igénybevételi jogosultság igazolása, a tulajdon védelme érdekében szükséges feltételeket majd a kutatási műszaki üzemi tervben kell meghatározni a 6/C. § (4) bekezdés szerint. A Vhr. 6/C. § (4) bekezdés értelmében a kutatásra vonatkozó műszaki üzemi terv jóváhagyásáról hozott határozatában a bányakapitányság meghatározza a kutatás engedélyezett időtartamát, az ásványvagyon-gazdálkodás, a biztonság és a tulajdon védelme érdekében szükséges feltételeket, a (7) bekezdés pedig kimondja, hogy a bányavállalkozó köteles a kutatási tevékenység megkezdésének tervezett időpontját, 8 nappal megelőzően, illetve a kutatás befejezését 8 napon belül a bányakapitányság részére írásban bejelenteni.

A Kúria megállapította, hogy a fenti szabályokból nem következik, hogy a kutatási műszaki üzemi terv jóváhagyásának nem feltétele az ingatlan-tulajdonosokkal való megállapodás. A Btv. 27. § (4) bekezdése az igénybevételi jogosultság igazolásáról szól. Az

igénybevételi jogosultság igazolásának módját a Btv. 27. §-ához kapcsolódó Vhr. 13. §-a határozza meg. A 13. § (2) bekezdés szerint a műszaki üzemi terv jóváhagyása iránti kérelemhez mellékelni kell a bányavállalkozó igénybevételi jogosultságának igazolását, „amely lehet

- a) a bányavállalkozó tulajdonát igazoló tulajdoni lap 3 hónapnál nem régebbi hiteles másolata,
- b) az ingatlan tulajdonosával (vagyonkezelőjével, használójával) megkötött, ügyvéd (jogtanácsos) által ellenjegyzett megállapodás,
- c) az igénybevételi jogosultságot igazoló jogerős hatósági határozat vagy bírósági ítélet.”

E rendelkezésből egyértelműen megállapítható, hogy a kutatási műszaki üzemi terv jóváhagyásának a feltétele, hogy vagy a bányavállalkozó igazolja tulajdonát, vagy ha más tulajdonában (használatában stb.) van, akkor mellékelje a tulajdonossal megkötött megállapodást (illetve egyéb esetben a hatósági határozatot vagy a bírósági ítéletet). A Vhr. 6/C. § (2) bekezdés i) pontja és (4) bekezdése nem ad a 13. § rendelkezései alól felmentést, a rendelkezések együttesen alkalmazandók. A Vhr. 6/C. § (2) bekezdés i) pontjában foglalt szabály, amelynek értelmében a kutatási műszaki üzemi tervnek tartalmaznia kell az ingatlanok ingatlan-nyilvántartási azonosítását és az ingatlan-tulajdonosok név-és címjegyzékét, nem értelmezhető akként, hogy kiváltja az érintett tulajdonosakkal való előzetes megállapodás kötelezettségét. Ez a szabály azt írja elő, hogy a megállapodás szerinti tulajdonosokat és ingatlanjaikat is fel kell sorolni a kutatási műszaki üzemi tervnek.

Megállapítható továbbá, hogy a Vhr. 6/C. § (4) bekezdésének a tulajdon védelmére vonatkozó rendelkezése szoros összefüggésben áll a Btv. – a felperesek által is idézett – 2. § (1) bekezdésével, amelynek értelmében bányászati tevékenységet az emberi élet, az egészség, a környezet, a termőföld és a tulajdon védelmének, valamint az ásvány- és geotermikus energiavagyon gazdálkodási követelmények érvényesülésének biztosításával szabad végezni. A törvénynek a tulajdon-védelemre vonatkozó általános előírásai, illetve a Vhr. ezt nyomatékosító és konkrét intézkedésekre is utaló szabályának folyománya a Vhr. 13. § (2) bekezdésébe, amely a műszaki üzemi terv jóváhagyása iránti kérelemhez az ingatlan tulajdonosaival kötött megállapodás csatolásának kötelezettségét keletkezteti.

A Kúria fönti megállapításait a Btv. végrehajtására kiadott Vhr. rendelkezéseire alapozta.

A fenti indokok alapján a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem alapos, ezért a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján a Pest Megyei Bíróság 8.K.27.838/2010/9. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes alperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárási költségek megfizetésére.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. november 28.

Dr. Kalas Tibor sk.
a tanács elnöke

Dr. Balogh Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Hörchneré
Dr. Marosi Ildikó sk.
bíró